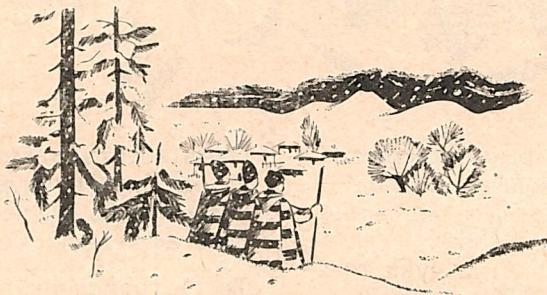

отсъва брашното и забърква кваса. На сутринта рано замъсва хлъба, запалва пещта и мъста първата питка, белязана съ кръстче по сръбдата.

Тази питка ние не я ядемъ. Тя се пази презъ годината като скжпъ и святъ предметъ предъ иконата, за да ни напомня, че хлъбътъ, който ни го дава всъко лѣто Господъ, е хлъбъ свещенъ и трѣбва свято да го пазимъ.

Илина Петрова

КОЛЕДА

Ти, елхице позлатена,
расла весела, засмѣна,
и клонила най-високо,
най-далече и широко,
ти ли позлати гората,
и пжтекитѣ, полята?

— Азъ съмъ всичко позлатила,
клони, птички посребрила,
че отъ бѣлитѣ кошари
идатъ божи коледари,
съ тѣхъ ще хвалимъ Боже чедо,
ой, Коледо, мой Коледо!...

Й. Стубелъ